

”Marty Supreme”: Bordtennisbolde og blodige ambitioner i 1950’ernes New York



Timothée Chalamet svinger battet i skikkelse af Marty Supreme. Foto: Nordisk Film

ASTRID GROVE

20.02.2026



FILM // ANMELDELSE – ”New Yorker-instruktøren Josh Safdies nye soloværk, *Marty Supreme*, forener grænseoverskridende nærbilleder, 80’er-hits og hurtige slag i sit bordtennis-epos,” skriver filmanmelder Astrid Grove. ”Filmen følger en egocentrisk sportsudøver, der er villig til at opgive venner og familie for at forfølge sin drøm, og kommenterer vor tids drøm om storhed.”

Marty Supreme

Amerikansk sportskomediedrama, 2025, 149 min.

Instruktør og co-manus: Josh Safdie **Medv.:** Timothée Chalamet, Gwyneth Paltrow, Odessa A’zion, Kevin O’Leary m.fl.

Premiere 19. februar i udvalgte biografer landet over, bl.a. via Biografklub Danmark

I 1950'ernes New York køber kvinder med krøllede, korte frisurer, kendt som *poodle cuts*, nypudsede sko i "Mary Jane"-stil. Vi er i den familiedrevne skoforretning *Norkin Shoes*, hvor sælgeren Marty Mauser (Timothée Chalamet) afviser sin onkels tilbud om forfremmelse og lønforhøjelse.

Mauser er i sine tyvere, drømmer om at blive en verdenskendt bordtennisspiller og har en affære i skoforretningens kælder med sin gifte barndomsveninde Rachel Mizler (Odessa A'zion), mens det tyske band Alphavilles hit fra 1984 "Forever Young" spiller.

Og pludselig synger et børnekor sangen højlydt i en animationsscene, hvor Mausers sædceller befrugter et æg i Mizlers livmoder. Åbningsscenens komiske symbolik skyder den amerikanske instruktør Josh Safdies nye spændingsfilm *Marty Supreme* i gang: En *coming of age*-historie om en ung mand, der flygter fra efterkrigstidens forbrugersamfund og dets svar på den amerikanske drøm.

Glamour på hotellet

"Han er kendt som Marty Supreme, ikke Marty Normal," belærer den egocentriske Marty Mauser sin vens far til et forretningsmøde. Mauser, der er rap i replikken, er på vej mod en stor international bordtennisturnering i London, hvor han snyder sig ind på den royale suite på det mondæne The Ritz og bestiller Beef Wellington og kaviar, fordi det er det dyreste på menuen.

Denne scene overdramatiserer de virkelige hændelser fra bordtennisspiller Marty Reismans erindringer i *The Money Player: The Confessions of America's Greatest Table Tennis Champion and Hustler* (1974), som filmen løst bygger på. Som en artikel hos Slate.com fremhæver, forsøgte virkelighedens Reisman og hans holdkammerat i stedet at sende en regning fra Londons Cumberland Hotel til Englands bordtennisforbund.

For Reisman stræbte også efter at bringe glamour til sine internationale rejser for ikke blot at leve i en kuffert. Læs eventuelt mere i artiklen "[What's Fact and Fiction in *Marty Supreme*?](#)"



Gwyneth Paltrow som filmskuespillerinden Kay Stone. Foto: Nordisk Film

Tilbage til filmen: De ældre, jakkesætklædte hotelgæster beglor den store filmskuespillerinde Kay Stone (Gwyneth Paltrow) fra 1930'erne, og derfor bliver hun og hendes smykker Mausers næste erobringstogt. Stone er dog gift med den manipulerende Milton Rockwell, der står bag det succesrige kuglepensfirma *Rockwell Ink*. Han spilles af den canadiske forretningsmand Kevin O'Leary med tilnavnet "Mr. Wonderful".

“De modbydelige scener holder sig akkurat inden for grænsen, når filmen konstant tager nye uventede drejninger

Den autentiske casting, der også tæller den virkelige japanske bordtennisstjerne Koto Kawaguchi som Mausers ærkerival Koto Endo, gøres særligt godt med O'Learys portræt af pengemændene i *Corporate America*, der tager styringen over den unge, individualistiske sportsudøvers kulturelle magt.

Historiens skygger

I hovmodets skær tænker Mauser på sig selv som "det ultimative produkt af Hitlers nederlag", hvorimod han efter nederlaget til Endo i London må vende tilbage til det nordamerikanske kontinent, hvor en landsmand peger en revolver mod hans "jødefjæs".

Anden Verdenskrigs skygger tynger filmen, der næsten bliver for brutal, når vi ser den tidligere verdensmester i bordtennis Bela Kletzkis (Géza Röhrig) surrealistiske flashback fra Auschwitz, hvor fanger slikker honning fra hans behårede overkrop.

Men de modbydelige scener holder sig akkurat inden for grænsen, når filmen konstant tager nye uventede drejninger, der aldrig forfalder til en simpel plotstruktur om en dreng, som vender fornyet tilbage efter en mindre udfordring.

Når Mauser trodser et nedslidt New Yorker-hotels forbud om at bruge badekarret, braser det ned til underboen, hvor skildringen af blodige sår og den tilskadekomne hund, Moses, skruer op for filmens hektiske tempo blandt politisirener og brandbiler.

Fanget af sin skæbne

Spillemaskinerne ringer, og bowlingkeglerne vælter, men det er de hurtige bordtennisslag, der trækker Mauser og vennen, taxachaufføren Wally (spillet af Tyler, the Creator, *ja, det hedder han, red.*) ind i filmens genskabte 1950'er-bowlinghal.

Fluorescerende lamper oplyser hallens røde vægge, de blå gulvtæpper og grønne borde og skaber en undergrundsstemning på samme måde som et spot lyser det bordtennisbord op i mørke turneringsscener, der føles som at observere en intens boksekamp.



Foto: Nordisk Film

På engelsk hedder bordtennis "table tennis", og ikke "ping pong", som Mauser understreger over for Stone, der forsøger at nedgøre den intense sport som en selskabelig fritidsleg. Og når hun spørger, hvad planen er, hvis drømmen ikke lykkes, får vi et nærbillede af Mausers bumsefyldte ansigt og fraværende øjne, mens han pointerer, at den mulighed ikke eksisterer i hans bevidsthed.

Han ofrer gerne familie og venner for at tjene sin drøm. Og ved filmens afslutning er Mauser mere end villig til at efterlade den gravide barndomsveninde Mizler ved operationsbordet for at møde den japanske modstander i en ny kamp i Tokyo.

Kaos og kosmos

Marty Supreme markerer instruktøren Josh Safdies første soloværk, siden han brød med sin medinstruktør og to år yngre bror, Benny Safdie, som er aktuel i USA med sin egen nye film *The Smashing Machine*. Årsagen til bruddet står endnu uklart, så de nye film har blandt flere medier sat fornyet gang i spekulationerne om, hvorvidt der er hold i de ubekræftede rygter om, at en medvirkende fra Safdie-brødrenes film *Good Time* (2017) skulle have blottet sig over for en 17-årig skuespiller under filmoptagelserne.

“Alt i alt forenes filmens blodige nærbilleder, hektiske løbescener gennem New Yorks gader og hurtige dialog i en følelse af at være vidne til en ung mand, der med acceleration træffer alle de forkerte valg

Eller om dette blot er Hollywood-maskinens spin, der forsøger at sabotere vinderchancerne til det store Oscar-show, hvor *Marty Supreme* har indhentet i alt ni nomineringer, der tæller bedste film, bedste instruktør og bedste mandlige hovedrolle. Det eneste sikre er, at kampagnerne for de gyldne oscar-statuetter kan tage flere drejninger indtil den store uddeling den 15. marts i Hollywood.



Marty i jagt på succes og penge. Foto: Nordisk Film

Marty Supreme tager fat der, hvor Safdie-brødrene afsluttede, med karakterernes kaotiske jagt på succes og penge i klaustrofobiske og voldelige New Yorker-liv i *Uncut Gems* (2019) og *Good Time* (2017). Men den nye film er mere poleret. Der er et glamourøst aftenselskab på Upper East Side med en maksimalistisk rød kappe, som

den falmende skuespiller Stone bærer til sin store premiereaften på Broadway. Kostumerne tegner nemlig et billede af livet mellem kaos og kosmos, blandt dem der faktisk opnår berømmelse.

Everybody Wants to Rule the World

Alt i alt forenes filmens blodige nærbilleder, hektiske løbescener gennem New Yorks gader og hurtige dialog i en følelse af at være vidne til en ung mand, der med acceleration træffer alle de forkerte valg.

Her løfter Chalamet sin opgave som hovedrolleindehaver storartet, men det er næsten ærgerligt, at Mausers hurtige, smart-i-en-fart-replikker må reduceres til korte opsummerende pointer i de danske undertekster. Så et tip fra undertegnede er at slå ørerne ud til periodefilmens flabede New Yorker-hustling.

Den to en halv time lange film er utrolig underholdende og brutal. Den spejler nutidens unge, der søger mod unikke identiteter og det luftige begreb *vibes* i 1950'erne. Det britiske band Tears for Fears' "Everybody Wants to Rule the World" spiller over rulleteksterne, og uden at røbe for meget om filmens afslutning står det klart, at filmen afspiller 1980'er-hits, fordi det er en ældre, klogere mands retrospektive fortælling om sine ungdomsdrømme.

POV dækker kulturlivet med klassiske anmeldelser, interviews, essays og fotoreportager. [Klik dig videre her.](#)

Astrid Grove

Dagens udvalgte

Marty Supreme

Timothée Chalamet

ASTRID GROVE

Astrid Grove (f. 1998) er historiestuderende på Københavns Universitet med tilvalgsfagene italiensk filmhistorie og modens kulturarv fra Bologna Universitet. Hun bor til dagligt i København og har arbejdet som model i modebranchen.

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland
- Indsigt baseret på selvstændig research